Хокус покус Европус

Пише: Љубиша Спасојевић
понедељак, 04 фебруар 2013 18:52

Пошто је споменик у Прешеву уклоњен, очигледан је закључак да власт у Србији не слуша глас народа (али се глас изрода и те како чује), јер да то чини постојала је мала могућност, али ипак могућност да усвоји макар неки од предлога којима им је указано како споменик у Прешеву може бити брзо, лако, ефикасно срушен, односно по предлозима те власти (срушен је изгледа суров и тежак националистички глагол), померен, уклоњен па подигнут на другом месту, мање провокативном и мање уочљивом. Но, пошто свака власт у Србији чим постане власт мисли да историја почиње њезиним доласком на власт, а крај те власти означава крај историје, крај човечанства, крај света, галаксије, млечног пута, васионе и шире, да је само њихова власт Богом дана, да су они месије, усрећитељи, најлепши и најпаметнији, не треба да чуди да таква власт постаје глува за предлоге и слепа за чињенице, ма како предлози били добри, чињенице очигледне, а домаћи саветници што званични, што незванични декор. Међутим, ноторна је истина да власт у Србији има сасвим супротан однос према званичним и незваничним саветима и саветницима из иностранства, тачније из једног сасвим одређеног дела иностранства који зову међународном заједницом, а међународну заједницу - то у Србији врапци, а поготово трутови, крпељи, црви, гњиде и њихов напреднији облик вашке знају – чине ЕУ и САД.

Но, да не бих обилазио као Његово Величанство Датум око Србије, мој предлог задовољиће насушну и животну потребу власти у Србији да усваја и спроводи савете из међународне заједнице, пошто је то очигледно питање опстанка. Проблем споменика у Прешеву који још увек постоје (и проблем и споменик) иако је споменик измештен, као и остали проблеми који постоје или ће се јавити, би се решио тако што би власт у Србији ангажовала чувеног илузионисту Дејвида Коперфилда. Ту не би требало да буде места зависти, јер илузије које ствара Дејвид Коперфилд и илузије које ствара власт у Србији нису међусобно супротстављене, штавише имали би једни од других понешто да науче, много више Дејвид Коперфилд, него власт.
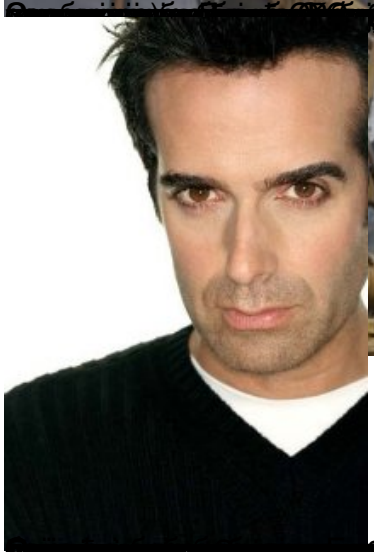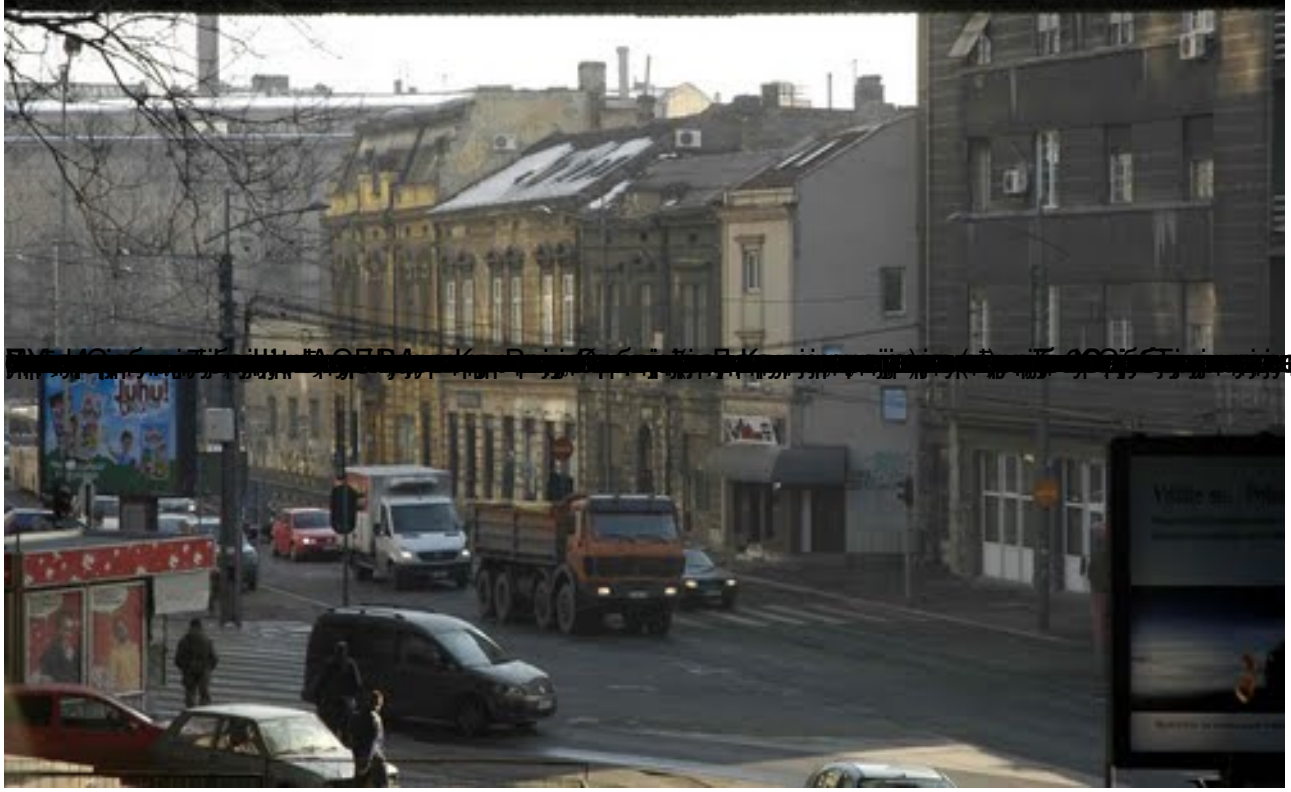
Пише: Љубиша Спасојевић
понедељак, 04 фебруар 2013 18:52